

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้บริหารและพนักงานของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)
ซึ่งได้เกษียณอายุไปแล้ว

บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด เลขที่ ทีโอที/๗๗๙ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ หรือมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า เนื่องด้วยบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) (บมจ. ทีโอที) ได้รับหนังสือแจ้งจากสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) ให้พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้บริหารและพนักงานซึ่งได้เกษียณอายุไปแล้ว ดังนี้

๑. นายสุธรรม มลิตา ในฐานะผู้อำนวยการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ตามนโยบาย แบบแผน ข้อบังคับ ที่คณะกรรมการได้วางไว้ ตลอดจนระเบียบ คำสั่ง หรือหลักเกณฑ์ที่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย กำหนด เพื่อให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่งานด้วยความเอาใจใส่ระมัดระวัง รักษาผลประโยชน์ของงาน ฐานไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ และธรรมเนียมขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม และฐานทุจริตต่อหน้าที่ ตามข้อ ๓๐ ข้อ ๓๓ ข้อ ๓๖ และข้อ ๔๔ แห่งข้อบังคับองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ว่าด้วยการพนักงาน พ.ศ. ๒๕๓๖ และสัญญาจ้างผู้บริหารในตำแหน่งผู้อำนวยการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๔ และมีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใดๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐหรือเจ้าของทรัพย์สินนั้น และฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามมาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ประกอบกับมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๗ และฐานเป็นพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามมาตรา ๘ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๒

๒. นายโอฬาร เพียรธรรม ในฐานะพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ตามนโยบาย แบบแผน ข้อบังคับ ที่คณะกรรมการได้วางไว้ ตลอดจนระเบียบ คำสั่ง หรือหลักเกณฑ์ที่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย กำหนด เพื่อให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่งานด้วยความเอาใจใส่ระมัดระวัง รักษาผลประโยชน์

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๓/๔๕ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ของงาน และฐานทุจริตต่อหน้าที่ ตามข้อ ๓๐ และข้อ ๔๔ แห่งข้อบังคับองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ว่าด้วยการพนักงาน พ.ศ. ๒๕๓๖ และมีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นพนักงานปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยทุจริตตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การ หรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๒ และฐานเป็นผู้สนับสนุนนายสุธรรม มลิกา กระทำความผิด ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๒ ประกอบกับมาตรา ๘๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

เนื่องจากนายสุธรรมฯ กระทำความผิดในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้อำนวยการ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยตามสัญญาจ้างตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติคุณสมบัติ มาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งตามพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้ผู้บริหารรัฐวิสาหกิจไม่มีฐานะเป็นพนักงานของรัฐวิสาหกิจ บมจ. ทีโอที จึงไม่อาจ นำข้อบังคับองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ว่าด้วยการพนักงาน พ.ศ. ๒๕๓๖ ในส่วนที่เกี่ยวกับ วินัยและการลงโทษมาดำเนินการต่อนายสุธรรมฯ ได้ อีกทั้งปัจจุบัน นายสุธรรมฯ และนายโอฬารฯ ได้เกษียณอายุจาก บมจ. ทีโอที ไปนานมากแล้ว และ บมจ. ทีโอที เพิ่งทราบว่ามีกระทำความผิด ทางวินัยเกิดขึ้นในภายหลัง ประกอบกับ บมจ. ทีโอที ก็ไม่มีหลักเกณฑ์กำหนดไว้ให้ลงโทษทางวินัย พนักงานที่เกษียณอายุไปแล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับความผิดทางวินัยแก่บุคคลทั้งสอง ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดไว้แล้วนั้น เป็นไปด้วยความรอบคอบ ถูกต้อง ตามข้อบังคับและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จึงขอหารือเกี่ยวกับแนวทางการพิจารณาโทษทางวินัย แก่บุคคลทั้งสองว่ากรณีดังที่ได้กล่าวมาแล้ว บมจ. ทีโอที มีอำนาจพิจารณาโทษทางวินัยแก่บุคคล ทั้งสองได้หรือไม่ และหากมีอำนาจและพิจารณาแล้วเห็นว่ามีความผิดจริง จะสามารถลงโทษย้อนหลัง ได้หรือไม่ ประการใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของ บมจ. ทีโอที โดยมี ผู้แทนกระทรวงการคลัง (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ) ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. และ ผู้แทน บมจ. ทีโอที เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า มาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง^๑ แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ

^๑ มาตรา ๙๒ ในกรณีมีมูลความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาพฤติการณ์ แห่งการกระทำความผิดแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำความผิดวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและ เอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น เพื่อพิจารณา โทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นส่วนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วย การบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น ๆ แล้วแต่กรณี

ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูล โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลความผิดนายสุธรรม มลิล่า ว่าเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓๐^๖ ข้อ ๓๓^๗ ข้อ ๓๖^๘ และข้อ ๔๔^๙ และนายโอฬาร เพียรธรรม เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓๐ และข้อ ๔๔ ตามข้อบังคับองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ว่าด้วยการพนักงาน พ.ศ. ๒๕๓๖ ผู้บังคับบัญชาของบุคคลดังกล่าวจึงต้องพิจารณาโทษทางวินัย ตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งการพิจารณาโทษจะสามารถกระทำได้เพียงใดและอย่างไร ย่อมต้องเป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของ บมจ. ทีโอที ทั้งนี้ เป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมคณะที่ ๑ และคณะที่ ๒) ในเรื่องเสร็จที่ ๕๖๖/๒๕๕๓^{๑๐}

สำหรับปัญหาข้อหาหรือนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ (คตส.) ได้ส่งสำนวนการสอบสวนกรณีนายสุธรรมฯ และนายโอฬารฯ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามข้อ ๑๑ วรรคสาม^{๑๑} แห่งประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๐ เรื่อง การตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๐ เรื่อง การตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙ พ.ศ. ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๒ รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณา และได้มี

^๖ข้อ ๓๐ พนักงานต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ตามนโยบาย แบบแผน ข้อบังคับ ที่คณะกรรมการได้วางไว้ ตลอดจนระเบียบ คำสั่ง หรือหลักเกณฑ์ที่องค์การโทรศัพท์กำหนด เพื่อให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่งานด้วยความเอาใจใส่ รับผิดชอบ รักษาคำมั่นของงาน

^๗ข้อ ๓๓ พนักงานต้องถือและปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ และแบบธรรมเนียมขององค์การโทรศัพท์

^๘ข้อ ๓๖ พนักงานต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

^๙ข้อ ๔๔ พนักงานผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่การงานโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

^{๑๐}บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการทหารที่เกษียณอายุราชการแล้ว ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนมาก ที่ นร ๐๙๐๕/๘๕๗ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^{๑๑}ข้อ ๑๑ ๓๓ ๓๖ ๔๔

ในกรณีที่คณะกรรมการตรวจสอบดำเนินการเรื่องใดตามวรรคสองมาแล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้คณะกรรมการตรวจสอบส่งมอบสำนวนเรื่องที่ยังค้างอยู่นั้น ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน หรือหน่วยงานอื่น เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตน แล้วแต่กรณี และให้ถือว่า การดำเนินการ สำนวน การตรวจสอบ และผลการตรวจสอบที่คณะกรรมการตรวจสอบได้ดำเนินการไปแล้วเป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน หรือหน่วยงานของรัฐอื่นดังกล่าว แล้วแต่กรณี

มติเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนตามมาตรา ๔๕^๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ ต่อมา คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติเป็นเอกฉันท์เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ เห็นชอบตามความเห็นของ คณะอนุกรรมการไต่สวนที่ว่ากระทำความผิดของนายสุธรรมฯ มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงและมีมูลความผิดทางอาญา โดยกรณีการชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือ ที่ ปช ๐๐๑๙/๐๗๒๕ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘ แจ้งมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าว ไปยัง บมจ. ทีโอที เพื่อให้พิจารณาโทษทางวินัยแก่นายสุธรรมฯ ส่วนกรณีการชี้มูลความผิดทางอาญา ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ชี้แจงว่า ได้มีการส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุด ตามมาตรา ๙๗^๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ แล้ว

สำหรับปัญหาตามที่หารือนี้ เนื่องจากมีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งของ บุคคลทั้งสองแตกต่างกัน จึงเห็นควรพิจารณาให้ความเห็นเป็นรายบุคคลดังนี้

๑. กรณีของนายสุธรรม มลิลา

ปรากฏข้อเท็จจริงว่านายสุธรรมฯ ได้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยตามสัญญาจ้างผู้บริหารลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๔ โดยมี กำหนดเวลา ๒ ปี ๒ เดือน ๗ วัน นับแต่วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๗

มาตรา ๔๕ ในการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๔๓ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้ ทั้งนี้ การปฏิบัติหน้าที่ของ คณะอนุกรรมการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

คณะอนุกรรมการที่แต่งตั้งตามวรรคหนึ่งต้องประกอบด้วยประธานอนุกรรมการและ อนุกรรมการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยมีพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ และ อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ แต่ถ้าเป็นการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อไต่สวนกรณีตามมาตรา ๖๓ หรือ มาตรา ๖๖ ประธานอนุกรรมการต้องเป็นกรรมการ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับฐานะ ระดับของตำแหน่ง และการคุ้มครองผู้ถูกกล่าวหาตามสมควร

มาตรา ๙๗ ในกรณีที่ข้อกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีความผิดทางอาญา ให้ประธานกรรมการส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุด หรือฟ้องคดีต่อศาลกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็น อัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี โดยให้ถือว่ารายงานของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและให้ศาลประทับ ฟ้องไว้พิจารณาโดยไม่ต้องไต่สวนมูลฟ้อง

เมื่ออัยการสูงสุดได้รับรายงานและเอกสาร พร้อมทั้งความเห็นจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตาม วรรคหนึ่งแล้ว เห็นว่ารายงาน เอกสาร และความเห็นที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งไปยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดี ได้ให้อัยการสูงสุดแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบเพื่อดำเนินการต่อไป โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้น ให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดตั้งคณะทำงานขึ้นโดยมีผู้แทนจาก แต่ละฝ่ายจำนวนฝ่ายละเท่ากันเพื่อดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์แล้วส่งให้อัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดี ต่อไป ในกรณีที่คณะทำงานดังกล่าวไม่อาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการดำเนินการฟ้องคดีได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องคดีเองหรือแต่งตั้งทนายความให้ฟ้องคดีแทน

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการทหารให้อัยการสูงสุดเป็นผู้ฟ้องคดีโดยถือเป็นอัยการทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยพระธรรมนูญศาลทหาร หรือจะมอบหมายให้อัยการทหารเป็นผู้ฟ้องคดีแทนก็ได้

แต่โดยที่มาตรา ๘ ทวิ^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงาน
รัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้บัญญัติให้ผู้บริหารรัฐวิสาหกิจไม่มีฐานะเป็นพนักงานของรัฐวิสาหกิจ
ประกอบกับข้อบังคับองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ว่าด้วยการพนักงานฯ ก็ไม่ได้กำหนดให้ใช้
บังคับกับผู้ดำเนินการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยด้วย ดังนั้น เมื่อนายสุธรรมฯ ไม่มีฐานะเป็น
พนักงานขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย บมจ. ทีโอที จึงไม่สามารถนำข้อบังคับ
องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ว่าด้วยการพนักงานฯ ซึ่งใช้บังคับกับพนักงานขององค์การโทรศัพท์
แห่งประเทศไทยมาใช้ลงโทษทางวินัยแก่นายสุธรรมฯ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดได้

๒. กรณีของนายโอฬาร เพียรธรรม

ปรากฏข้อเท็จจริงว่า นายโอฬารฯ ได้พ้นจากการเป็นพนักงานองค์การโทรศัพท์
แห่งประเทศไทยเนื่องจากเกษียณอายุ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ ตามคำสั่งบริษัท ทศท
คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ที่ ๑๓๗/๒๕๔๕ เรื่อง ให้พนักงานออกจากงานเนื่องจากเกษียณอายุ
ประจำปี ๒๕๔๕ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๗ ชี้มูลความผิด
ทางวินัยอย่างร้ายแรง อันเนื่องมาจากการกระทำผิดของนายโอฬารฯ ในขณะที่เป็นพนักงาน
องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย โดยมีมติหลังจากที่นายโอฬารฯ ได้พ้นจากการเป็นพนักงานเนื่องจาก
เกษียณอายุดังกล่าวแล้ว ซึ่งตามข้อบังคับองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ว่าด้วยการพนักงานฯ มิได้
กำหนดให้ บมจ. ทีโอที สามารถลงโทษทางวินัยแก่พนักงานที่พ้นจากการเป็นพนักงานไปแล้วได้
ด้วยเหตุนี้ บมจ. ทีโอที จึงไม่สามารถนำข้อบังคับดังกล่าวมาใช้ลงโทษทางวินัยกับนายโอฬารฯ ตามที่
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดได้ ทั้งนี้ เป็นไปตามความเห็นในเรื่องเสร็จที่ ๑๓๓/๒๕๔๕^{๑๑}
และเรื่องเสร็จที่ ๑๓๐๐/๒๕๔๖^{๑๒}

(นายดิศทัต โตตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๔๙

^{๑๑}มาตรา ๘ ทวิ ให้ผู้บริหารรัฐวิสาหกิจไม่มีฐานะเป็นพนักงานของรัฐวิสาหกิจ

ในกรณีที่กฎหมายจัดตั้งของรัฐวิสาหกิจได้บัญญัติให้พนักงานเป็นเจ้าพนักงานตามประมวล
กฎหมายอาญา ให้ผู้บริหารของรัฐวิสาหกิจนั้นเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

^{๑๒}บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การลงโทษไล่ออกอดีตพนักงานการรถไฟ
แห่งประเทศไทย ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๐๒๓๒ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม
๒๕๔๕ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^{๑๓}บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานของบริษัท
ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งเกษียณอายุแล้ว ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ลับ ส่วนที่ ๓๑๑๔/๗๑ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๖ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี